

[Industriministeren]

Forslaget indeholder visse retningslinjer for indholdet af fællesloven og indeholder et forslag om etablering af et fællestilsyn under industriministeriet for alle finansielle institutter. For ca. et års tid siden fremsatte stort set de samme forslagsstillere et til dels lignende forslag med baggrund i Kronebankaffæren og i de tilfælde af brancheglidning, der havde vist sig på daværende tidspunkt. Forslaget blev efter førstebehandlingen den 20. februar 1985 henvist til erhvervsudvalget, men bortfaldt, da det ikke blev færdigbehandlet inden folketingsårets udløb.

Det forslag, vi nu har til behandling, baserer sig ifølge bemærkningerne på de samme forhold. Det anføres, at udviklingen inden for den finansielle sektor er gået stærkt siden da, og at forslagsstellerne derfor ønsker en fornyet debat herom.

Udstedelsen af en fælleslov, der går på tværs af de finansielle institutioner, og som suppleres med en række speciallove, i alt 6, kan på sin vis lyde tillokkende, men jeg har umiddelbart svært ved at se nogen gevinst herved. Lovgivningen må befrygtes, ligesom det i sin tid blev sagt om en altomfattende fælleslov, at blive uoverskuelig og vanskelig at arbejde med. Må jeg blot nævne, at banker og visse kreditinstitutter i deres egenskab af aktieselskaber er undergivet aktieselskabsloven i alle tilfælde, hvor bank- og sparekasseloven ikke indeholder en speciel regel. Efter forslagsstillerne forslag vil dette medføre, at der for disse institutters vedkommende skulle gælde 3 love, nemlig aktieselskabsloven, fællesloven og specialloven. Bortset herfra er det min opfattelse, at en fælleslov som foreslået måtte indskrænkes til at indeholde få generelle bestemmelser, i første række vedrørende ledelsen og om revisionen.

Forslagsstellerne foreslår også en sammenlægning af de eksisterende tilsyn i en fælles tilsynsmyndighed under industriministeriet. Forslag om en samling af tilsynene har været rejst flere gange, også af de berørte sektorer, og der har været peget på flere løsningsmodeller. Regeringen har i særlig grad overvejet disse forslag, fordi et effektivt tilsyn er af afgørende betydning for opretholdelsen af tilliden til penge- og kapitalmarkedet.

Jeg vil ikke udelukke, at fællestilsyn kan indebære visse administrative fordele. På den anden side må tilsynene i deres kontrol gå ud fra, hvilken form for virksomhed der skal

kontrolleres, hvilket indebærer, at de enkelte arbejdsområder teknisk set er ret forskellige. En fælles tilsynsmyndighed måtte i givet fald deles op i forskellige afdelinger med hver deres tekniske speciale. Om en sådan fælles tilsynsmyndighed umiddelbart ville være i stand til at præstere en større og mere effektiv indsats, end tilsynene i dag præsterer hver for sig, forekommer tvivlsomt. Dertil kan føjes, at tilsynene under den eksisterende lovgivning har et effektivt samarbejde.

Jeg er i øvrigt enig med forslagsstellerne i, at der er ved at ske et opbrud i den finansielle sektor. Konkurrencen mellem de finansielle institutter er skærpet betydeligt i de seneste år, ikke mindst som følge af udenlandsk konkurrence. Efter liberaliseringen af kapitalmarkedet er der åbnet for nytænkning på nationalt og på internationalt plan. Nye virksomhedsstrukturer er dukket op, forsikringselskaber etablerer pengeinstitutter, og pengeinstitutter sælger forsikringer. Vi har således set eksempler på, hvorledes finansielle institutter søger at tage tilgrænsende aktiviteter op, der traditionelt har henhørt under andre brancher. Der er også kommet nye finansielle produkter på markedet, og de er fremkommet i kraft af forskellige samarbejdskonstruktioner mellem de finansielle institutter.

Jeg er overbevist om, at udviklingstendenserne og den skærpede konkurrence generelt er til gavn for erhvervslivets finansiering og for forbrugerne, der får tilbudt nye produkter, der er mere tilpasset deres behov.

Jeg mener ikke, at der som nævnt af forslagsstellerne kan anføres eksempler på, at det har været muligt for de finansielle institutter at spille tilsynene ud imod hinanden, eller at det forhold, at tilsynene i dag henhører under to ministerier, bevirker en konkurrenceforvridning på den måde, at de forfølger forskellige formål.

Må jeg generelt om det finansielle marked sige, at regeringen finder, at det er af afgørende betydning at sikre opretholdelsen af et liberalt marked for herigennem at styrke dynamikken og væksten til gavn for erhvervslivet og for samfundet som helhed. Det er vigtigt at styrke institutternes internationale konkurrenceevne.

Forslaget om en modernisering af Københavns Fondsbørs må ses i denne sammenhæng. Den konkurrence- og strukturudvikling, vi oplever i Danmark, finder også sted